

# Politológ Daniš účtuje: Nesvojprávna prezidentka v rukách ... Čích? - Druhá nehoda Čaputovej - Kanadský Konvoj slobody

- CZ24 News | 4. února 2022

## **1. Prezidentka v rukách... Čích?**

Zuzana Čaputová má za sebou v krátkom čase už druhú nehodu. Alebo nepríjemné nedorozumenie.

Prvý prípad sme videli, keď si prezidentka vypočula frázy Naďa a Korčoka k vojenskej dohode so Spojenými štátmi. A spísala ich, bez akýchkoľvek rokovaní s Američanmi, do jednostrannej „interpretačnej doložky“. Čím zaskočila všetky strany sporov vrátane Američanov.

Druhá nehoda prišla po jej zásadnom príhovore ku konfliktu o Ukrajinu a k otázke nasadenia vojakov NATO na území Slovenska. Ukázalo sa, že text pochádza z počítača poslanca Tomáša Valáška. Prezidentka tvrdí, že prejav pripravovala jeho manželka a jej poradkyňa.

Za normálnych okolností by to pôsobilo ako banalita. Poradné tímy sú na to, aby pracovali. V kontexte prezidentky Čaputovej a podozrení, že nekoná celkom svojprávne, však máme na stole vážne otázky. Konkrétne: Kto modeluje postoje hlavy štátu a vrchnej veliteľky ozbrojených síl k takým zásadným témam, ako je vojna a mier? Aké záujmy zastupujú tí ľudia? Slovenské? Alebo iné?

Nie, problém nie je v tom, že na prejave prezidentky sa podieľal poslanec Národnej rady (priznal, že text „čítal“ a poskytol „konzulácie“). Problém je v tom, že je to práve Tomáš Valášek, pri ktorom môžeme úspešne pochybovať, či presadzuje slovenské záujmy. A či nepatrí k tým, ktorí verne presadzujú takmer všetky americké „návrhy“. Bez pripomienok, ktoré by zohľadňovali slovenské špecifiká.

Valášek nepatrí k veľkým politickým talentom ani ku skúseným majstrom diplomacie. Za jeho expertnou kvalifikáciou je jeho práca pre americké a britské bezpečnostné inštitúty a pôsobenie pri NATO. Potom jeho štart v Kiskovej strane. A nakoniec jeho prestup k progresívcom. Koniec.

Svoju slabšiu orientáciu v histórii a v medzinárodných vzťahoch ukázal [v rozhovore pre SME](#). Tvrdí, že Aliancia nás neťahala do NATO, museli sme presvedčať skeptické krajiny a ani Washingtonu „sa veľmi nechcelo nás tam zobrať“. Je to nezmysel.

Je predsa notoricky známe, že motorom rozširovania NATO boli a stále sú Spojené štáty. Je to roky jedna z priorít ich zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Vlády, ktoré v tom kooperovali, podporovali. Vládam, ktoré boli zdráhavé, hrozila izolácia či majdany s masívnou západnou podporou.

Madelaine Albrightová prišla v roku 1996 napomenúť Mečiara a jeho vládu za to, že je nedôrazná v integračnej politike a v plnení podmienok. Neskôr nazvala Slovensko čiernou dierou na mape Európy. A nie, za jej starosťami určite nebolo to, že by Spojené štáty nemali záujem začleniť Slovensko do NATO. Za jej starosťami bol pravý opak.

Podme však k podstate veci. Tou je otázka, ako sa má Slovensko postaviť ku konfliktu o Ukrajinu a k zámerom Spojených štátov vojensky posilňovať východné krídlo NATO.

Je nepochybné, že Slovensko si v krízových časoch nemôže dovoliť nijaké experimentálne sólo jazdy.

Svoje postoje musí koordinovať so spojeneckými štátmi.

Napríklad: existujú rozumné dôvody na to, aby Slovensko koordinovalo svoju politiku s pozíciou Nemecka, Francúzska a Belgicka. Teda s kľúčovými európskymi krajinami, ktoré sú opatrné pri vojenskej mobilizácii NATO na európskom území a zdržanlivé k vyzbrojovaniu Ukrajiny. Nemecko-francúzsky blok opakovane odmietať rozšírenie NATO o Ukrajinu. Dnes tlačí na uvoľnenie napätia. A na dohody o mierovom usporiadaní Európy, ktorých súčasťou by bolo aj Rusko.

Za politikou západoeurópskych vlád nie je zbabelosť ani lenivosť, ale európsky záujem. Logika napovedá, že európske bezpečnostné mantinely by si mali vyriešiť európske krajiny. Tvrdými rokovaniami a dohodou prijateľnou pre všetky strany vrátane Ukrajiny. V hre je predsa európska stabilita, bezpečnosť a prosperita (voľný obchod).

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

Hlavné slovo pri usporiadaní pomerov v Európe by určite nemali mať mimoeurópske krajiny ako Spojené štáty, Británia a Kanada. Tie môžu byť cennými spojencami a partnermi. Nie hráčmi v centre európskej politiky s rozhodujúcou silou. Chápeme, že práve Američania a Briti odmietať dohody s Ruskom a ponáhľajú sa vyslať vojakov do východnej Európy. Menej pochopiteľné je to, že v tejto veci opäť obchádzajú najväčších európskych partnerov Aliancie. A úspešne využívajú tých menších.

Problém je v tom, že postavy ako Valášek (Čaputová, Korčok, Nad') tieto kontinentálne súvislosti – a otázky európskeho záujmu – nikdy v živote nepochopia.

Ich úloha bola, je a ostane úplne inde.

## **2. Rast cien láme rekordy**

Druhým problémom, ktorý slovenským „lídrom“ preteká pomedzi prsty, je prudká inflácia. Tá zasahuje takmer všetky západné krajiny. No Slovensko patrí medzi lídrov s pozoruhodným nárastom. V januári bol medziročný rast cien 8,5 percenta. Čo je nebezpečne blízko k dvojcifernému tempu.

Rast cien ťahali hlavne drahšie palivá, doprava, potraviny a bývanie. Tento rok sa očakáva, že infláciu poženie vyššie skokový rast cien energií. A „zelená politika“ Európskej únie, zameraná na boj s klimatickými zmenami.

Ak by sa inflačné trendy v menšom či väčšom rozmere udržali ďalšie dva roky, hodnota reálnych príjmov a finančného majetku Slovákov by sa prepadla o viac ako 20 percent.

Američania avizujú, že chcú rast cien krotiť zvýšením úrokových sadzieb. Lebo jedným z vinníkov sú neprimerane „lacné peniaze“ s nulovým úročením. Európska centrálna banka tvrdí, že touto cestou nepôjde. Jedným z dôvodov môže byť to, že drahšie peniaze by prizabili extrémne zadlžené štáty eurozóny. ECB sa spolieha na dobré počasie. Teda na to, že po skokovom raste inflácie v polovici

tohto roka bude nasledovať pozvoľná konsolidácia cien.

Keďže vlády nechcú čakať na dobré počasie, začali konať. Poliaci znižujú DPH na potraviny. Orbán bol rokovať v Moskve o dodávkach plynu. Česká vláda chystá finančné intervencie.

Veľmi neobvyklý a zaujímavý prístup ponúka slovenská vláda.

Nerobí vôbec nič.

### **3. „Sporitelia“**

Ďalšou vecou, ktorá výrazne ovplyvní životy Slovákov, sú „zárobky“ druhého dôchodkového piliera. Ľuďom prichádza pošta s prevažne zlými správami. Výnosy konzervatívnych (garantovaných) fondov sú záporné. Od mínus 0,18 do mínus 3,95 percenta (podľa toho, kto vám spravuje dôchodkové účty).

Na druhej strane: rizikové akciové fondy zarobili klientom viac ako Fruniho nebankovky. Aj 29 percent za rok. To je na dôchodkové fondy výborný výkon.

Výborný, ale s rizikom. Jeden rok to môže byť plus 30 percent. Iný rok mínus 38 percent. Alebo aj viac. Ak by to niekoho postihlo ku koncu jeho pôsobenia v rizikových fondoch, prišiel by za jediný rok o tretinu či polovicu všetkých dôchodkových „úspor“ (reálne to nie je sporenie, ale investovanie).

Pokiaľ ide o poctivé riešenia tohto stavu, je len jedno: návrat úrokových sadzieb z umelého podhodnotenia na prirodzenú úroveň. Stav, keď majú peniaze na „trhu“ cenovku nula percent a keď štátne dlhopisy zarábajú investorom nulu, je chorý a umelý. Centrálné banky ho môžu využívať krátkodobo na prekonanie krízy (tlačením lacných peňazí). Dlhodobá politika nulových alebo nule blízkych úrokových sadzieb prináša ďalšie deformácie.

Môžu byť pozitívne, ak zháňate lacný hypoúver.

A môžu byť negatívne, ak chcete sporiť. Alebo ak si chcete bezpečným spôsobom spravovať dôchodkový účet v druhom pilieri.

Žiaľ, doping s nízkymi úrokmi je po rokoch návykový. A dnes už aj tak nie je v našich rukách. Rozhoduje ECB. A neprihliada pri tom len na problémy s infláciou alebo dôchodkami, ale hlavne na mamutie dlhy svojich akcionárov, špeciálne Talianov a Francúzov.

### **4. Konvoj slobody**

Na záver si doprajeme aj osviežujúce správy.

Česi rušia kovid pasy a s nimi spojenú segregáciu neočkovaných. Dôvody sú právne a, dodajme, aj morálne. Politika kovid pasov predsa nemôže slúžiť na ponížovanie neočkovaných ľudí. Ani na vynucovanie očkovania. To nie je v Česku povinné, ale dobrovoľné. Navyše, pri nových mutáciách a variantoch vírusu je čoraz menej relevantné.

K rušeniu pandemických obmedzení pristupujú aj Švajčiarsko, Dánsko, Nórsko a Švédsko (ktoré malo beztak opatrenia veľmi mierne). Nasledovať ich zrejme bude aj Nemecko.

Británia dokonca otáča pri očkovacej povinnosti pre zdravotníkov. Minister tvrdí, že toto sporné opatrenie ako podmienka pre prácu v zdravotníctve už [nie je primerané](#). Za uvoľnením je zrejme aj rastúci odpor lekárov k opakovaným „booster“ dávkam vakcín. Tie môžu podľa EMA poškodzovať (vyčerpávať) imunitný systém.

Veľké veci sa dejú aj v Kanade a na kanadsko-americkej hranici. Kanadskí kamionisti odmietli nátlak na očkovanie. Pred týždňom rozbehli protesty v pohybe. Konvoje kamiónov vyrazili do hlavného mesta.

Pôvodne malá protestná akcia sa v priebehu pár dní rozrástla na hnutie s masovou podporou. „Konvoje slobody“ sa zväčšovali. Ľudia im vyjadrovali solidaritu. Vyzbierali milióny dolárov na ich podporu. Kamionisti nachádzajú cestou útočisko v kostoloch.

V kanadskej spoločnosti ožíva duch slobody, odvahy a solidarity s tými, ktorí boli rok odsudzovaní a diskriminovaní.

A nielen v kanadskej... Kanadských vodičov podporujú aj ich americkí kolegovia. Hranice sú zablokované nákladnými autami a kamiónmi. Hrozia výpadky zásobovania. Ľudia vzburu kamionistov a konvoje slobody podporujú. Mnohí bez ohľadu na svoj očkovací status.

Toto všetko sú signály obratu správnym smerom. Ľudia čoraz viac ukazujú tú lepšiu a krajšiu časť svojej povahy.

Väčšinou im na to stačí málo: vyslobodiť sa zo strachu, ktorým boli dva roky premorovaní.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)